

σκηνή

σκηνή, η, ουσ. [<αρχ. σκηνή], η σκηνή. **1.** το μέρος του θεάτρου όπου εμφανίζονται και παίζουν οι ηθοποιοί και, κατ' επέκταση, το θέατρο: «στη σκηνή του Κρατικού Θεάτρου Βορείου Ελλάδος διάφοροι εκλεκτοί σκηνοθέτες ανέβασαν πολλά έργα από το ελληνικό και παγκόσμιο θεατρικό ρεπερτόριο». **2.** το αντίσκηνο: «μόλις άρχισε να βρέχει, μπήκαμε όλοι μέσα στη σκηνή». **3.** επεισόδιο ή λογομαχία, ιδίως για ερωτικούς λόγους, από ζηλοτυπία: «όπου και να πάει αυτό το ζευγάρι, είναι όλο σκηνές!». **4.** (γενικά) επεισόδιο, λογομαχία, συμπλοκή: «τι σκηνή έγινε χτες βράδυ στα μπουζούκια;». Υποκορ. **σκηνούλα, η**. (Ακολουθούν 11 φρ.)·

- *ανεβάζω στη σκηνή*, παρουσιάζω θεατρικό έργο σε θέατρο: «είναι πολύ γνωστός σκηνοθέτης, γιατί ανέβασε μέχρι τώρα στη σκηνή πάρα πολλά έργα»·

- *ανεβαίνω στη σκηνή*, (για θεατρικά έργα) παρουσιάζομαι από θέατρο: «πότε ανέβηκε στη σκηνή αυτό το έργο;»· βλ. φρ. *βγαίνω στη σκηνή*·

- *βγαίνω στη σκηνή*, γίνομαι ηθοποιός, ιδίως ηθοποιός θεάτρου: «έγινε μεγάλη και τρανή, γιατί βγήκε απ' τα παιδικά της χρόνια στη σκηνή»·

- *κάνω σκηνή*, **α.** δημιουργώ επεισόδιο, λογομαχώ, συμπλέκομαι: «είναι πολύ οξύθυμος άνθρωπος και με το παραμικρό κάνει σκηνή». **β.** δημιουργώ επεισόδιο ζηλοτυπίας: «είπαμε να ζηλεύεις, βρε παιδάκι μου, αλλά κι εσύ, με το παραμικρό, κάνεις σκηνή στη φουκαριάρα!»·

- *όλη η οικογένεια επί σκηνής*, βλ. λ. [οικογένεια](#)·

- *όλος ο θίασος επί σκηνής*, βλ. λ. [θίασος](#)·

- *σκηνές απείρου κάλλους*, βλ. λ. [κάλλος](#)·

- *σκηνές ροκ*, βλ. λ. [ροκ](#)·

- *τον ανεβάζω στη σκηνή*, βλ. συνηθέστ. *τον βγάζω στη σκηνή*·

- *τον βγάζω στη σκηνή*, τον παρουσιάζω ως ηθοποιό, ιδίως ως ηθοποιό θεάτρου: «αυτός ο σκηνοθέτης έχει βγάλει στη σκηνή τους πιο πολλούς ηθοποιούς»·

- *του (της) κάνω σκηνή*, του (της) δημιουργώ επεισόδιο, λογομαχώ μαζί του (της), ιδίως για ερωτικούς λόγους, του (της) δημιουργώ επεισόδιο ζηλοτυπίας: «είναι τόσο ζηλιάρης ο άντρας της, που, λίγο να κοιτάξει η γυναίκα κάπου, της κάνει αμέσως σκηνή»·